

การศึกษาวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของเด็กก่อนวัยเรียนที่อยู่ในศูนย์เด็กเล็ก ขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย เขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

จารุวรรณ สอนงญาติ พย.ม* วิลาวณิชย์ ธนวรรณ วท.ม (อนามัยครอบครัว)*
ศิริธิดา ศรีพิทักษ์ พย.ม**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์ 5 วิธี คือ การใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก การจัดสภาพแวดล้อม การเสริมแรง การลงโทษ การจัดกิจกรรม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียน จำนวน 135 คน ในศูนย์เด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย เขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์ ที่ควรปรับเปลี่ยน ที่ผู้ปกครองพบเห็น ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และ วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD. (Fisher's Least Significant Different)

ผลวิจัยพบว่าพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการที่ควรปรับเปลี่ยนโดยรวม และแยกเป็นรายลักษณะ อยู่ในระดับพบเห็นน้อยครั้ง วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์ โดยรวม 5 กิจกรรม เมื่อพิจารณารายกิจกรรมพบว่าวิธีที่ใช้บ่อยมากที่สุด 2 กิจกรรม คือ การจัดสภาพแวดล้อมและการเสริมแรงตามลำดับ การจัดกิจกรรมที่ใช้อยู่ในระดับน้อยมาก คือการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตร และกิจกรรมที่ใช้อยู่ในระดับน้อย คือการลงโทษ เมื่อเปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์พบว่าแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของผู้ปกครองต่างกันมีการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตรต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 ส่วนวิธีอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากผลการศึกษาพบว่าวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก มีหลายวิธี เช่น การจัดสภาพแวดล้อมและการเสริมแรงบวกให้กับเด็กเล็ก ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงควรมีการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิธีการให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนว่าจะตอบสนองต่อวิธีใด ที่สามารถแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กได้ โดยต้องคำนึงถึงการหาวิธีการแก้ไขในเด็กที่มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : เด็กก่อนวัยเรียน พฤติกรรม วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

* พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี

** พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี

A STUDY ON PARENTS' METHODS IN MODIFYING THE SELECTED BEHAVIORS OF PRESCHOOL CHILDREN AT DAY CARE CENTER UNDER SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, SANAMCHAI,

Jaruwan sanongyard MS.N* Wilawan dhanawan MS. (family Health)*
Sirithida sripituk MS.N**

ABSTRACT

The purposes of this study were to compare 5 methods of parents, used for the term behavior modifications: interaction between parents and children, environmental arrangement, reinforcement, punishment, and activity organization. The samples used in this research were 135 parents of preschool children at day care center under subdistrict administrative organization. The instrument used for data collection was a 4 rating scale questionnaire. The reliability of the behaviors which should be modified was .92, and the reliability of methods of parents for the modification of the behaviors was .98. The data were analyzed by using percentages, means, standard deviation, t-test, one way ANOVA, and Fisher's least significant difference (LSD) test.

The results of study revealed as follows.

The behaviors of preschool children which should be modified in general and in individual areas were found at the low level. The methods of parents for the modifying of the behaviors in general were at the high level. When considering in individual methods, it was found that the use of environmental arrangement was at the highest level. The uses of reinforcement, interaction between parents and children, and activity organization were at the high level while the use of punishment was at the low level. When comparing the methods of parents classified by searching form for additional knowledge, it was found that the use of interaction between parents and children, by the parents with different of searching for additional knowledge, was statistical significance different ($p < .05$).

Behavior modification was the use of empirically demonstrated behavior change techniques to improve behavior, such as altering an individual's behaviors and reactions to stimuli through positive and negative reinforcement of adaptive behavior and/or the reduction of maladaptive behavior through its "therapy more than punishment".

Keywords : Preschool/ Behavior/ Behavior modifications

* RN at Boromarajonani college of nursing Suphaburi

** RN at Boromarajonani college of nursing Suphaburi

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นองค์รวมที่ประกอบด้วย กาย จิต สังคม และความเชื่อที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความผิดปกติขององค์ประกอบหนึ่งจะเกี่ยวโยงไปสู่องค์ประกอบหนึ่งในทันที โดยเฉพาะด้านจิตสังคมในเด็ก การมีความรู้ความเข้าใจในจิตสังคมของเด็กอย่างชัดเจน มีความจำเป็นมากและสำคัญเท่า ๆ กับการดูแลทางร่างกายเพราะเด็กเป็นวัยแห่งการพัฒนา เพราะเมื่อมีปัญหาเด็กไม่สามารถบอกได้ชัดเจน หรือไม่สามารถแก้ปัญหาที่สมเหตุสมผลให้กับตนเองได้ นักจิตวิทยาพัฒนาการยอมรับกันว่าในช่วงต้นของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งอายุ 6 ปี เป็นระยะที่สำคัญที่สุดของพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพ¹ การพัฒนาเด็กในช่วงนี้จะเป็นการวางพื้นฐานความสามารถด้านต่างๆ โดยต้องฝึกฝนให้รู้จักใช้เหตุผล สติปัญญา และทักษะของชีวิตเพื่อให้สามารถ สร้างสรรค์ ความเจริญงอกงามทั้งทางกายและทางความคิดควบคู่ไปด้วย จากหนังสือคำพ่อสอน²

เด็กวัยนี้เริ่มพัฒนาความรู้สึกเป็นของตัวเอง ชอบอิสระ มีความมั่นใจในตนเอง สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัวมากขึ้น และเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่การแสดงพฤติกรรมทางสังคมในระยะแรก อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น เพราะเด็กวัยนี้จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลางมีอารมณ์แปรปรวนง่าย ยังไม่รู้จักรอคอยอารมณ์ และยอมรับความคิดความรู้สึกของผู้อื่นแต่เมื่อเด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกันหรือผู้อื่นมากขึ้น อีกทั้งได้รับการปลูกฝังลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมทางสังคม เด็กย่อมสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและเรียนรู้บทบาทของตนเองในสังคมได้ดียิ่งขึ้น⁴ ดังนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน ผู้ปกครองเด็กจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทเป็นอย่างมาก

ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีหลายวิธีทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้าน สภาพการเรียนรู้รอบนอก การเสริมแรงตามหลักทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ การลงโทษ การจัดประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงตัวผู้ปกครองเอง ด้วยที่มีบทบาทในการเป็นแบบอย่างที่ดี ในการใช้กิริยาท่าทางการใช้คำพูดของผู้ปกครองเด็ก ผู้ปกครองเด็กสามารถใช้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านี้กับเด็กเพื่อเป็นการปรับพฤติกรรมของเด็กให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับวัย เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข³

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และผู้ปกครองผู้มีบทบาทในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของเด็กก่อนวัยเรียน บางประการ จึงสำรวจและศึกษาถึงพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการที่ควรปรับเปลี่ยน และศึกษาเกี่ยวกับวิธีที่ปกครอง ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน บางประการด้วยวิธีการใดบ้าง เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นฐานข้อมูลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม บางประการของเด็กก่อนวัยเรียน นำมาเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์และกิจกรรมต่างๆ ในการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กก่อนวัยเรียน และเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม บางประการของเด็กก่อนวัยเรียนให้เหมาะสม เพื่อให้เด็กใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กก่อนวัยเรียน ที่ควรปรับเปลี่ยนตามทัศนระของผู้ปกครองเด็ก โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์

2. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์จำแนกตามอายุ เพศ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของผู้ปกครองต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของเด็กก่อนวัยเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ควรปรับเปลี่ยน รวมถึงวิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนด้วย ผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครอง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กก่อนวัยเรียน และผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กในระดับก่อนวัยเรียน สามารถนำวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของเด็กก่อนวัยเรียนไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้สอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กแต่ละคนที่มีพฤติกรรมที่ควรปรับเปลี่ยนแตกต่างกันไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ปกครองเด็กผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกดังนี้ อายุ เพศ ระดับการศึกษา จำนวนบุตรและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

2. ตัวแปรตาม คือ วิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กก่อนวัยเรียน หมายถึง เด็กอายุ 2.6 - 4 ปี ที่ศูนย์เด็กเล็ก

2. ผู้ปกครองเด็ก หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ดูแลเด็กที่ดูแลเด็กอายุ 2.6 - 4 ปี

3. พฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่เด็กแสดงออกไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ ที่ผู้ปกครองพบเห็นและสังเกตได้ แบ่งพฤติกรรมเป็นลักษณะดังนี้

3.1 พฤติกรรมก้าวร้าว คือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกต่อความไม่สมหวัง เด็กจะแสดงความก้าวร้าวรุนแรงออกมาเป็นคำพูดมากกว่าการใช้กำลังต่อสู้กัน

3.2 พฤติกรรมทะเลาะวิวาท คือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกถึงความขัดแย้ง ขัดใจกับบุคคลอื่นตัดสินตกลงกันไม่ได้ แก้ปัญหาความขัดแย้ง ด้วยการร้องไห้ ทูบตี ใช้กำลัง

3.3 พฤติกรรมใช้อำนาจเหนือคนอื่น คือ พฤติกรรมที่เด็กชอบทำตัวเป็นเจ้านาย พุดชมขู่ผู้อื่น การขู่เข้ และรังแก หรือล้อเลียนให้ผู้อื่นโมโหหรืออับอาย

3.4 พฤติกรรมเก็บตัวและพฤติกรรมปฏิเสธ คือ พฤติกรรมที่เด็กเก็บตัวอยู่คนเดียว ไม่เข้าร่วมสังคมกับผู้อื่น ปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือหรือรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

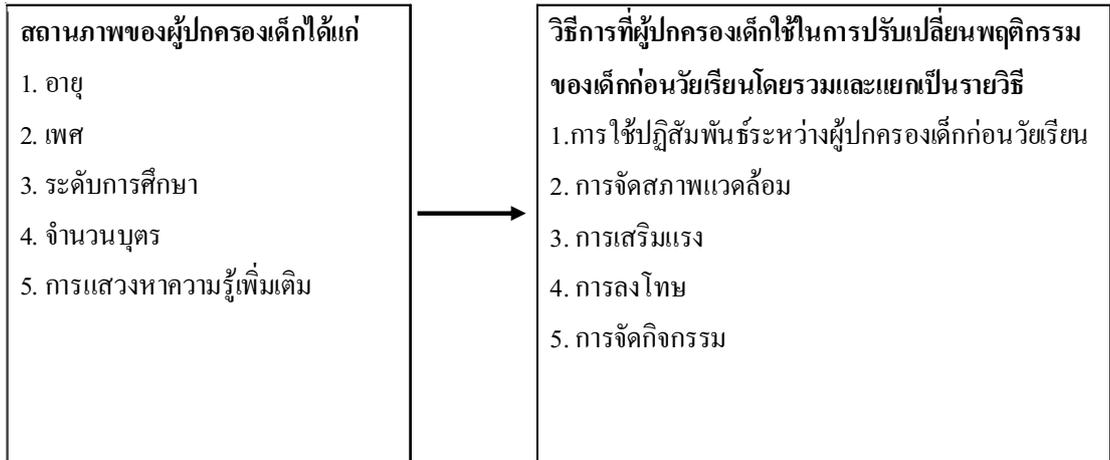
4. วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึงวิธีการที่ผู้ปกครองนำเอาหลักการเรียนรู้และหลักพฤติกรรมมาใช้เพื่อศึกษาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กอย่างเป็น

ระบบ โดยมุ่งเน้นให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และลดพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ จำแนกเป็น 5 วิธี

- 4.1 การใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก
- 4.2 การจัดสภาพแวดล้อม
- 4.3 การเสริมแรง
- 4.4 การลงโทษ
- 4.5 การจัดกิจกรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระและ ตัวแปรตาม

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียนของศูนย์เด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี รับเด็ก อายุ 2 ปีครึ่ง - 4 ปี ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียน ในศูนย์เด็กเล็ก ขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่บุตรเข้าเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยโรงเรียนทั้งหมด 4 แห่ง จำนวน 135 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม โดยสำรวจรายชื่อศูนย์เด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย จังหวัดสุพรรณบุรี
2. สำรวจรายชื่อผู้ปกครองที่นำบุตรเข้าเรียนในปีการศึกษา 2552 ในศูนย์เด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งหมด 4 แห่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
3. ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ผู้ปกครองเป็นหน่วยการสุ่ม โดยในจำนวนทั้งหมด 4 ศูนย์ และได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครอง จำนวนทั้งหมด 135 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามผู้ปกครองเด็กที่ผู้วิจัยพัฒนามาจาก วิถีพัฒนาเขาวนปัญญา หรือพัฒนาการของ ความคิดของเพียร์เจต⁴ และเครื่องมือของงานวิจัย เรื่องการศึกษาวิธีการที่ครูใช้ในการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยบางประการ ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร⁵ พัฒนาขึ้นเป็นมาตร ประเมินค่าสี่ระดับ (Rating Scale) สอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ควรปรับเปลี่ยน ที่ผู้ปกครองเด็กพบเห็น และวิธีการที่ผู้ปกครองเด็ก ใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ลักษณะ และวิธีการ ที่ผู้ปกครองเด็กใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของ เด็กก่อนวัยเรียน แบ่งเป็น 5 วิธี แบ่งเนื้อหาใน แบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของ ผู้ปกครองเด็กด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ รายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมของ เด็กก่อนวัยเรียน ที่ควรปรับเปลี่ยน ที่ผู้ปกครอง เด็กพบเห็นเป็นมาตรประเมินค่า 4 ระดับ คือ ไม่เคยพบ พบนาน ๆ ครั้ง พบค่อนข้างบ่อยและ พบทุกวันหรือเกือบทุกวัน ประกอบด้วยคำถาม 23 ข้อ แยกตามพฤติกรรม 4 ลักษณะ ดังนี้

1. พฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 6 ข้อ
2. พฤติกรรมทะเลาะวิวาท จำนวน 5 ข้อ
3. พฤติกรรมใช้อำนาจเหนือผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ
4. พฤติกรรมปฏิเสธ จำนวน 6 ข้อ

ด้วยวิธีการของครอนบัก (Cronbach) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวิธีการที่ปกครอง เด็ก ใช้ในการปรับพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน เป็นมาตรประเมินค่า 4 ระดับ คือ ไม่เคยใช้ นานๆ ครั้ง ค่อนข้างบ่อย และใช้ทุกวันหรือเกือบทุกวัน ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ จำแนกตาม วิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน 5 วิธีดังนี้

1. การใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง เด็กกับเด็ก จำนวน 7 ข้อ
2. การจัดสภาพแวดล้อม จำนวน 6 ข้อ
3. การเสริมแรง จำนวน 5 ข้อ
4. การลงโทษ จำนวน 6 ข้อ
5. การจัดกิจกรรม จำนวน 6 ข้อ

ด้วยวิธีการของครอนบัก (Cronbach) ค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ .98

การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา พฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่ควรปรับเปลี่ยน ที่ผู้ปกครองเด็กพบเห็นและวิธีการที่ผู้ปกครอง เด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก ก่อนวัยเรียน เป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 0.01 - 0.49 หมายถึง ระดับที่พบเห็นน้อยที่สุด

คะแนนระหว่าง 0.50 - 1.49 หมายถึง ระดับที่พบเห็นน้อย

คะแนนระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับที่พบเห็นมาก

คะแนนระหว่าง 2.50 - 3.00 หมายถึง ระดับที่พบเห็นมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดย มีขั้นตอนดังนี้

ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำหนังสือ/จดหมายขออนุญาตเก็บข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย เพื่อขอเข้าทำการเก็บข้อมูลผู้ปกครองเด็กที่ศูนย์เด็ก โดยแจ้งชื่อโครงการวิจัยและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมทั้งระบุระยะเวลาของการดำเนินการเข้าเก็บข้อมูลให้ทราบล่วงหน้าก่อนเข้าทำการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ ยังต้องแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทราบว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับไม่นำเปิดเผยกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ที่จะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ได้ และมีสิทธิ์ที่จะทราบผลของการวิจัยหลังจากการวิจัยสิ้นสุดลง เมื่อได้รับอนุญาต ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ถึงวิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน จำแนก ตาม อายุ เพศ วุฒิการศึกษา จำนวนบุตร และการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
3. จัดลำดับความถี่และร้อยละ วิธีการที่ผู้ปกครองเด็ก ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน ที่ใช้ได้ผลตามลำดับ ในแต่ละด้านของวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน
 - 2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้วิธีของ LSD. (Fisher's Least Significant Different)
 - 2.2 เปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองเด็กใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ จำแนก อายุ เพศ วุฒิการศึกษา จำนวนบุตรและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยใช้ t - test
 - 2.3.หาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของผู้ปกครองต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กก่อนวัยเรียนด้วยการใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมบางประการของเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้ปกครองพบเห็น และวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ สรุปได้ดังนี้

พฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการที่ผู้ปกครองพบเห็น พบว่า ระดับพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการโดยรวมอยู่ในระดับพบเห็นน้อย ($\bar{X} = .84$)

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมที่ควรปรับเปลี่ยน
ของเด็กก่อนวัยเรียน โดยรวมและแยกเป็นรายลักษณะ

พฤติกรรมบางประการของเด็กก่อนวัยเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ
- พฤติกรรมก้าวร้าว	.967	.721	พบน้อย
- พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	.90	.862	พบน้อย
- พฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือคนอื่น	.901	.718	พบน้อย
- พฤติกรรมปฏิเสธ	.557	.645	พบน้อย
รวม	.84	.74	พบน้อย

ระดับวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ พบว่าผู้ปกครองใช้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ โดยรวมอยู่ในระดับใช้มาก ($\bar{X} = 2.15$)

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ โดยรวมและแยกเป็นรายวิธี

วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	\bar{X}	SD	ระดับ
การใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตร	2.46	.699	ใช้มาก
การจัดสภาพแวดล้อม	2.62	.668	ใช้มากที่สุด
การเสริมแรง	2.56	.657	ใช้มากที่สุด
การลงโทษ	.66	.596	ใช้น้อย
การจัดกิจกรรม	2.45	.644	ใช้มาก
รวม	2.15	.650	ใช้มาก

การเปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมต่างกันมีการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตรต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน บางประการแยกเป็นรายวิธีจำแนกตามการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยบางประการ	การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	\bar{X}	SD	F	Sig.
การใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตร	การค้นหาคำรู้ในการดูแลเด็ก 1-2 ครั้ง/เดือน	2.32	.69		
	3-4 ครั้ง/เดือน	2.48	.73	2.92*	.038
	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	2.6	.67		
การจัดการสภาพแวดล้อม	การค้นหาคำรู้ในการดูแลเด็ก 1-2 ครั้ง/เดือน	2.63	.64		
	3-4 ครั้ง/เดือน	2.60	.66		
	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	2.64	.69	1.21	.36
การเสริมแรง	การค้นหาคำรู้ในการดูแลเด็ก 1-2 ครั้ง/เดือน	2.54	.66		
	3-4 ครั้ง/เดือน	2.57	.68		
	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	2.56	.65	1.19	.38
การลงโทษ	การค้นหาคำรู้ในการดูแลเด็ก 1-2 ครั้ง/เดือน	.70	.61		
	3-4 ครั้ง/เดือน	.66	.56	1.02	.45
	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	.64	.59		
การจัดกิจกรรม	การค้นหาคำรู้ในการดูแลเด็ก 1-2 ครั้ง/เดือน	2.42	.64		
	3-4 ครั้ง/เดือน	2.49	.63	.46	.83
	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	2.46	.66		

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 3 พบว่า ผู้ปกครองที่มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมแตกต่างกัน ใช้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 9 ($F= 2.92^*$) ส่วนด้านอื่นๆ ที่เหลือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 การทดสอบความแตกต่างของวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ ด้านวิธีการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตรจำแนกตามการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยบางประการ	(i) การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	(j) การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	SD	F	Sig.
การใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตร	1-2 ครั้ง/เดือน	3-4 ครั้ง/เดือน	-.10	.08	.13
	1-2 ครั้ง/เดือน	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	-.26*	14	.05
	3-4 ครั้ง/เดือน	มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	.18	.13	.19

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4 พบว่าผู้ปกครองที่มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมมากกว่า 5 ครั้ง/เดือน ใช้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับบุตรแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม 1-2 ครั้ง/เดือน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (MD = -.26) ที่เหลือไม่พบ ความแตกต่าง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของเด็กระดับก่อนวัยเรียนที่ศูนย์เด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย เขตอำเภอเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี เห็นว่าเด็กก่อนวัยเรียนแสดงพฤติกรรมบางประการที่ควรปรับเปลี่ยนน้อย ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้ปกครองดังกล่าว เป็นช่วงวัยที่สามารถแสวงหาความรู้ในเรื่องการดูแลบุตรหลานได้ดี ทั้งจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือและสื่อต่างๆ ทำให้เข้าใจพฤติกรรมของเด็กในแต่ละวัย และสามารถใช่วิธีการที่ถูกต้องมากขึ้นในการเลี้ยงดูบุตร และจำนวนบุตรน้อย ดูแลได้ทั่วถึง ผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนสามารถอยู่ใกล้ชิด

กับเด็กได้ตลอดเวลา จึงส่งผลให้บุตรหลานมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในระดับที่พบเห็นน้อย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันเด็กได้เข้าเรียนในศูนย์เด็กเล็กมากขึ้น เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลทุกที่ได้เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีการส่งเสริมเด็กในด้านสุขอนามัย และพลาอนามัยที่ดี มีโครงการอาหารกลางวันและนม ให้กับเด็กโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียน หนังสือเรียน สมุด และชุดเด็กฟรีไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย รวมถึงการจัดบรรยากาศภายในศูนย์ที่สะอาด สวยงาม ร่มรื่น อ่อนนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งภายในห้องเรียน และนอกห้องเรียน นอกจากนี้ กิจกรรมและโครงการต่างๆ ของศูนย์เด็กเล็ก มุ่งเน้นให้เด็กเป็นคนเก่ง คนดีมีความสุข

2. วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับ-

เปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ ผู้ปกครองใช้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยรวมในทุกวิถีในระดับที่มาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองก่อนวัยเรียนดังกล่าว เป็นช่วงวัยที่มีระดับการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ในเรื่องการดูแลบุตรหลานได้ดี ทั้งจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือและสื่อต่างๆ ทำให้เข้าใจพฤติกรรมของเด็กในแต่ละวัยและสามารถใช้วิธีการที่ถูกต้องมากขึ้นในการเลี้ยงดูบุตร มีความรู้ ความสามารถในการเลือกวิธีปฏิบัติต่อบุตร ได้ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของโฟรเบลที่ได้เน้นให้เห็นความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อพัฒนาการทุกด้านของเด็ก ซึ่งสภาพแวดล้อม ดังกล่าวนอกจากจะหมายถึงวัสดุต่างๆ ที่จัดให้เด็กแล้วยังรวมถึงโอกาสและประสบการณ์ที่จัดให้เด็กได้มีการพัฒนาการทุกด้าน⁷

3. การเปรียบเทียบวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม พบว่าผู้ปกครองที่มีการแสวงหาความรู้ต่างกัน ใช้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบาง ประการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่แสวงหาความรู้เพิ่มเติมที่มากกว่าย่อมทำให้มองเห็นและเรียนรู้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มากกว่า ผู้ปกครองที่แสวงหาความรู้เพิ่มเติมน้อยกว่า การที่คนเราไม่หยุดนิ่งในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา จะทำให้เราได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และจากข้อมูลของผู้ปกครองพบว่า ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ถึง 73 คน แต่สาขาที่จบการศึกษาอาจมีความแตกต่างกัน ถ้าแสวงหาความรู้เรื่องการดูแลบุตรต่างกัน อาจมีวิธีการเลี้ยงดูต่างกัน ได้ จึงอาจส่งผลให้การที่

ผู้ปกครอง แสวงหาความรู้เพิ่มเติมมากกว่า 5 ครั้ง/เดือน มีวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แตกต่างจากผู้ปกครองที่แสวงหาความรู้เพิ่มเติมน้อยกว่า

4. ความถี่ของวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการที่ใช้ได้ผลตามลำดับ จำแนกตามพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการ แต่ละลักษณะ พบว่า

ความถี่และร้อยละของวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการที่ใช้ได้ผลตามลำดับ จำแนกตามพฤติกรรมบางประการของเด็กก่อนวัยเรียนแต่ละลักษณะ พบว่าวิธีการที่ใช้บ่อยที่สุดใน 5 อันดับแรก คือ

1. พูดชี้แจงเหตุผลในการปรับพฤติกรรม
2. เล่านิทานหรือยกตัวอย่างเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
3. แสดงสีหน้าไม่พอใจเมื่อบุตรแสดงพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสม
4. ให้รางวัลเป็นอาหาร ขนม สิ่งของหรือของเล่น
5. ตั้งคำถามให้บุตรคิดและแก้ไขพฤติกรรมที่ควรปรับเปลี่ยน

การเล่านิทานหรือยกตัวอย่างเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปรับเปลี่ยน และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ วิธีการปรับพฤติกรรมที่เด็กชอบ เพราะการเล่านิทานหรือเรื่องราวและยังทำให้เด็กได้รับแง่คิดในการปรับพฤติกรรม⁸ สอดคล้องกับที่กล่าวว่า การเล่านิทาน (Storyline) เป็นวิธีการกระตุ้นให้เด็กมีจินตนาการทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านจริยธรรมและศีลธรรม การเล่านิทานเป็นการทำให้เด็กสนใจตื่นเต้นกับเนื้อเรื่อง สนุกน่าติดตามสามารถสอดแทรกพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กเปลี่ยน โดยไม่ทำให้เด็กเครียด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการอยู่ในระดับที่ใช้มาก มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กก่อนวัยเรียน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน อาจใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน หรืออาจจะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน หรือติดตามเยี่ยมบ้านของเด็กแต่ละคน หรืออาจจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนให้แก่ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กหรืออาจจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาด้านทักษะชีวิตและจิตสังคม สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุขควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านร่างกาย และสติปัญญา

2. วิธีการ ที่ผู้ปกครอง ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของเด็กต้องมีหลายวิธี จะต้องมีการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิธีการให้เหมาะสม กับเด็กแต่ละคนว่าจะตอบสนองต่อวิธีใดอาจจะใช้ทั้งวิธีเสริมแรงทางบวกหรือเสริมแรงทางลบแตกต่างกัน โดยต้องคำนึงถึงการปรับ หรือเยียวยาให้ดีขึ้นมากกว่าการลงโทษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการในการวิจัยเชิงคุณภาพถึงวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนตามสภาพความเป็นจริง

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการ

ที่ผู้ปกครองใช้ได้ผลในการปรับเปลี่ยนในแต่ละพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนบางประการว่าวิธีการใดใช้ได้ผลมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

1. นภาพร ปรีชามารอด. (2545). จิตวิทยาการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชา จิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. www.kamphorson.org/25 พฤษภาคม 2552.
3. มาโนช หล่อตระกูล. (2544).คู่มือการดูแลผู้ที่มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวช สำหรับแพทย์.กรุงเทพฯ
4. Piaget J,(1990). The child ,s conception of the world. New York: Littlefield Adams.
5. วิวิฐดี บัวเกษ.(2550). การศึกษาวิธีการที่ครูใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยบางประการ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
6. กุลยา ต้นดิผลาชีวะ. (2547). การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์
7. Walsh, H.M. (1980). Introducing the Young Child to the Social World. New York. Macmillan.
8. เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : แม็ค